

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu, Strada Bayer Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Director: **Constantin Popp.**

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Investițiile urbane în alte țări. — Altruismul băncilor românești din Transilvania. — Adunarea generală ordinară a băncii „Albina”, Sibiu. *Cronica*: Pentru „Bursă” și pentru alții. „Speranța”, s. a., Prundul Bărgăului.

Investițiile urbane în alte țări.

Într'un articol al nostru intitulat: „Investițiile urbane” și publicat în coloanele acestei reviste, ne ocupam de felul cum s'a rezolvat problema construcțiilor în țara noastră. Am putea adevărat spune, că abia s'a ameliorat în manifestările ei această problemă decât să se fi rezolvat. La această afirmațiune suntem complet îndreptățiți pentru că problema, ce discutăm este la noi departe de o completă rezolvare.

Punctul important în discuție îl forma aportul pozitiv al statului în rezolvarea chestiunii. Ori am văzut că el a fost aproape inexistent, căci nu se poate numi aport o votare a unei legi de încurajare, când încurajarea propriu zisă este indicarea și punerea la dispoziție a mijloacelor financiare. În aceste condițiuni ar fi absurd ca statul să intervină astăzi prin legi, cari ar desechilibra raporturile juridice dintre debitorii urbani și creditorii lor. O conversiune a acestor datorii, chiar bazată pe spiritul nostru de imitație că așa se face în străinătate, n'ar fi deloc justificată. De ce această nejustificare, vom arăta mai jos.

Este evident că vor fi cazuri în cari unii au cercat să devină proprietari peste noapte, acceptând împrumuturi cu do-

bânzi mari și nefăcând nici un calcul de prevedere, ei scontând doar optimiști viitorul, atrași de buna conjunctură a unui an. Dar aceste cazuri sunt sporadice și nu trebuie generalizate.

Dacă este vorba însă de a face comparația rezolvării acestei probleme între noi și străinătate, apoi în cele mai multe țări construcțiile urbane au fost tratate ca cuprinzând în ansamblul lor o problemă de stat, tocmai fiindcă ele erau nerentabile sau în cel mai bun caz, capitalurile găseau plasamente incomparabil mai favorabile în industrie. Dar tocmai pentru că construcțiile urbane au fost privite astfel, întreaga problemă a lor a fost tratată și rezolvată metodic și prin programe unice și generale.

Ca și la noi, așa și în străinătate cauzele, cari au contribuit în acest domeniu la deranjamentul echilibrului dintre ofertă și cerere au fost: exodul populației rurale și mai cu seamă supraproducția industrială excitată în toate direcțiile. Așară de aceste cauze însă trebuie să mai considerăm două tot așa de importante și anume:

a) Scumpirea construcțiilor. Astfel în Olanda această scumpire a construcțiilor a variat în raport cu anul 1914 care este considerat egal cu 100%, astfel:

1915	100—110%
1916	110—150%
1917	150—225%
1918	225—300%
1919	300—350%
1920	350—375%

iar dela această perioadă prețul construcțiilor merge descrescând, până când în 1924 el este de 150%¹⁾.

b) Incetarea activității construcțiilor pe durata războiului. Astfel în Anglia trebuiau să se construiască normal 100.000 case anual pentru ca să se mențină echilibrul între ofertă și cerere²⁾. Ori încetând activitatea de clădire a construcțiilor, imediat după războiu adevărat în 1919, Anglia avea un deficit de 1.000.000 case. Astfel stând lucrurile a fost natural ca statele să intervină efectiv și direct pentru aducerea la normal a lucrurilor.

Metoda cea mai obișnuită în această privință a fost aceea a obligării orașelor să construiască case. Cu sau fără sprijinul statului, orașele străine au ridicat suburbii întregi dând noi directive urbanismului, ba chiar reformându-l în întregime. Tot în cadrul acestei măsuri, stabilimentele industriale au fost silit să construiască imobile pentru muncitori și funcționari. În felul acesta o importantă parte din venitul întreprinderii se utiliza spre acest suprem și nobil scop uman și social, pe care-l formează locuința igienică. Un exemplu din cele multe ni-l oferă în această privință societatea „Siemens” care a construit un cartier întreg în apropiere de Berlin, dându-i numele de „Siemensstadt”.

Impunerea orașelor la această operațiune, a fost însă dublată și de ajutorul bănesc al statului. Astfel dela armistițiu și până în anul 1924, în Germania numai în orașul Essen, s'au construit 4933 locuințe al căror capital investit a fost acoperit astfel:

- a) statul cu 60,583.000 mărci;
- b) orașul cu 63,678.100 mărci;
- c) minele de cărbuni cu 63,700.000 mărci și
- d) industria cu 18,422.710 mărci³⁾.

Se vede deci că la un capital total investit în construcțiuni în sumă de 206,383.810 mărci, statul a contribuit cu 28,4%, orașul cu 31%, iar industria particulară cu 40,6%. Cu alte cuvinte statul

¹⁾ și ²⁾ Vezi: Wohnungen und Gartenstädte in Holland und England de Dr. H. Kampffmayer.

³⁾ Vezi Monitorul uniunii orașelor Nr. 12/1924, Dr. E. Dandea: Studiu asupra rezolvării prin edificare a crizei de locuințe și asupra înproprietăririi cu case a funcționarilor și muncitorilor.

și orașul au contribuit împreună cu mai mult de jumătate la capitalul investit în construcțiuni în orașul Essen, în perioada menționată.

În cadrul aceleiași tendințe, Olanda a instituit după războiu premii pentru construcțiile urbane. Aceste premii erau la început de 2500 fl. hol. în Amsterdam și 2200 fl. hol. în restul țării pentru imobil. Evident că aceste premii au epuizat ușor fonduri considerabile, deaceia mai târziu au fost micșorate și apoi sistate cu desăvârșire.

Măsurile de contribuție la stimularea construcțiilor s'au restrâns apoi la contribuții globale, ajutoare și împrumuturi. Astfel pentru intervalul 1919—1925, cuprinsând un total de 32.118 case, s'au acordat în Amsterdam următoarele contribuțiuni globale¹⁾:

a) comuna 1,446.000 fl. ol., statul 4,338.000 fl. ol., total 5,784.000 fl. ol. pentru clădirile executate prin societățile de construcții;

b) 18,353.000 fl. ol., acordați de stat întreprinderilor particulare.

Ajutoarele anuale acordate de aceste autorități, s'au ridicat în același interval la:

a) 397.000 fl. ol., dați de comună și 1,087.000 fl. ol., dați de stat, total 1,484.000 fl. ol., pentru construcțiile executate prin societăți și

b) 364.000 fl. ol., dați de comună, iar 347.000 fl. ol., dați de stat, total 711.000 fl. ol., pentru construcțiile executate în clădiri comune.

În fine împrumuturile acordate, prezentau la 15 Maiu 1925 următoarea situație:

a) 40,000.000 fl. ol., dați de către stat și comună pentru clădiri comune;

b) 80,000.000 fl. ol., dați de către stat și comună pentru clădiri executate prin societățile de construcții și

c) 8,700.000 fl. ol., dați de aceleași autorități, particularilor.

Aceleași măsuri au rezolvat în mare parte, problema construcțiilor în Anglia, Austria, Franța, etc. În ce privește această din urmă țară, trebuie să mai menționăm că pe lângă latura de pur echilibru social a problemei ea a fost nevoită să reconstruiască și regiuni întinse distruse de războiu și în aceste condițiuni vom

¹⁾ Vezi: Wohnungen und Gartenstädte in Holland und England de Dr. Hans Kampffmayer.

înțelege că sacrificiile sale bănești în scopul promovării construcțiilor au fost de o importanță și sublimă înțelegere a vremurilor.

Fondurile de acoperire a contribuțiilor a fost în toate țările afară de Franța de natură fiscală. Anumite acte și fapte juridice, comerciale și administrative au fost impuse să contribuie la crearea de case într'o anumită proporție. În felul acesta, sau într'un fel asemănător propunea a se rezolvi și la noi criza de locuințe, dl Dr. E. Dandea în studiul citat de noi la nota de sub punctul 1 a acestui articol, fără însă să se fi obținut ceva pozitiv.

Precum vedem, calea ce s'a urmat în statele străine în vederea ameliorării raporturilor între proprietari și chiriași a fost cu totul diferită de aceea care s'a urmat la noi. Deaceea și rezultatele obținute au fost mai eficace, iar intervenția legislativă a statului s'a mulțumit doar să îndrume tendințele, iar nu să forțeze lucrurile. Eficacitatea procedurii se vădește prin faptul că numai în Amsterdam s'au clădit în 6 ani, un număr de construcții, care însumează 70% din ceea ce s'a clădit la noi în întreaga țară, în interval de 10 ani (1919—1928).

La lumina acestor date ar fi să se urmărească în țările străine o conversiune a datoriilor urbane. Din moment ce statul a avut cea mai importantă contribuție în acest domeniu și în toate direcțiile: financiară tehnică, igienică sau legislativă, el este și justificat suficient să intervină în noua aranjare a datelor problemei, dacă este cazul. Dar la noi? La noi este suficient să auzim că în Franța s'a produs un eveniment oarecare, pentru că fără nici o legătură cu factorii competenți ai lui, să ne silim să-l propunem. Fenomenele economice însă sunt atât de complexe încât teama de nepătruns asupra viitorului respiră și din desbaterea legii conversiunii datoriilor agricole. Intervențiile forțate ale statului în problemele în cari echilibrul este atât de labil, căci este constituit din nenumărate proptețe reciproce, sunt periculoase și nerecomandabile. Deaceea nici nu este cazul să se producă câtă vreme inițiativa particulară s'a manifestat înțelegătoare și nestânjenită.

Ing. GH. BRÂNDUȘ.

Altruismul băncilor românești din Transilvania.

S'a accentuat din mai multe părți faptul adevărat că în Memoriul prezentat de curând guvernului de marea adunare a băncilor noastre, în legătură cu proiectul de asanare și conversiune a datoriilor agricole, s'a relevat prea puțin latura altruistică a activității băncilor noastre ardeleni dela înființarea lor și până în prezent.

Nu s'au scos la iveală de ajuns importante sume, ce aceste instituțiuni au sacrificat în cursul existenței lor pentru scopuri culturale și filantropice românești.

Dl prof. univ. Dr. I. Lupaș, completează această lacună a Memoriului băncilor noastre, într'un articol sub titlul de mai sus, publicat nu de mult în „Universul“.

Reproducem în întregime, cele scrise de dl Dr. Lupaș, pentru informarea și edificarea celor ce n'au avut prilej a cunoaște latura luminoasă a activității altruistice a băncilor noastre în trecut și continuată cu consecvență și în măsură potențată și în România mare.

Iată ce scrie dl Dr. Lupaș:

Dacă n'au prezidat la înființarea tuturor băncilor românești din Transilvania preocupări de ordin exclusiv altruist, ci au ieșit uneori la iveală și tendințele egoismului utilitarist, în schimb nu se poate contesta, că în desfășurarea activității lor de aproape trei sferturi de secol s'a creat o tradiție respectabilă, impunând conducătorilor vieții noastre financiare-economice, ca problemă principală, îngrijirea și promovarea intereselor obștești, deci principiul altruismului creștinesc, și lăsând pe planul al doilea satisfacerea poftelor egoiste. Nu au pierdut, bine înțeles din vedere acești îndrumători ai vieții poporului nostru nici obligația lor morală de a încuraja munca productivă, de a trezi și desvolta spiritul de economie, de a satisface trebuințele de credit rural și urban. Dar atențiunea lor a fost în cele mai multe cazuri îndreptată asupra necesităților mari, de ordin educativ, cultural și filantropic sprijinind în limita veniturilor anuale orice inițiativă pentru crearea și progresul instituțiilor de utilitate publică.

Cei ce au urmărit cu simț critic dezvoltarea băncilor românești din Transilvania, luându-și osteneala să sublinieze caracterul lor altruist, prin analize comparative cu băncile ungurești din provincia aceasta, au ajuns la constatări, cari merită și trebuie să fie înmărmurate în memoria celor ce le-au dat uitării ori nu au avut prilej să ia cunoștință de ele.

Astfel, un autor maghiar, Bizony Laszlo, ținând să dea alarmă asupra pericolului, care amenința înainte de război supremația nației sale în Transilvania, tipări la îndemnul fostului ministru președinte ungur

Szél „A keleti határrol. A magyar szupremácia veszedelme Erdélyben“ (Dela granița de Est. Pericolul surpremației maghiare în Transilvania).

La pagina 69 a acestui studiu publicând date statistice comparative asupra bilanțului anual din 1910 al băncilor ungurești și românești din Transilvania, arată că acestea din urmă, cu toate că erau cu 45 mai puține ca cele ungurești (142) și chiverniseau un capital numai de 16.365.956 coroane aur, față de capitalul băncilor ungurești, care se urcase atunci la 34.229.599 coroane, era deci cu 17.863.653 mai mare decât cel românesc totuși au fost în stare să contribuie la promovarea instituțiilor filantropice-culturale cu 109.060 coroane aur anual, câtă vreme cele ungurești nu au jertfit decât 61.448 (deci cu 47.612 coroane mai puțin) pentru asemenea scopuri.

Aceste cifre au darul de a demonstra cu cea mai desăvârșită evidență măsura considerabilă, în care au reușit modestele bănci românești din Transilvania a se pătrunde, în conducerea și desfășurarea activității lor, de sprijinul nobil al altruismului lăsând, în privința aceasta, cu totul în umbră băncile ungurești, cari pe lângă mijloace financiare mai îmbelșugate, se bucurau, în toate împrejurările, de sprijin binevoitor și de largă ocrotire din partea statului.

Autorul pomenitei publicațiuni făcând și o anchetă printre oamenii cu rol de conducători în diferite orașe ardeleni, arată și opinia câtorva dintre ei, subliniind aproape fiecare munca stăruitoare și caracterul altruist al băncilor românești din această provincie.

Un director de bancă din Cluj, dr. Kádár János stăruind asupra caracterului altruist al acestor bănci, spune că el se manifestă în opera de ajutorare a instituțiilor culturale românești în mod așa de izbitor, încât din zi în zi pot fi văzute și apreciate rezultatele și consecințele practice ale acestui principiu altruist.

„Localurile de școli acoperite cu paie și bisericile de lemn, cari stăteau pipernicite în ruine pe culmi de dealuri, dispar repede, făcând loc unor construcții școlare cu întocmiri moderne și unor biserici de piatră împodobite cu mulțime de turnuri. Tinerii doritori și capabili de studii înalte sunt ajutați tot din partea acestor bănci cu burse, și urmarea impunătoare este că în cei din urmă 20 de ani Românii din Transilvania și-au putut crește, prin propriile lor mijloace o considerabilă clasă mijlocie bine pregătită și capabilă de muncă. În timpul din urmă băncile românești din Transilvania continuă cu nepilduită energie opera de cumpărare și parcelare a moșiilor“ (p. 131—132).

Tradiția altruismului a fost continuată și în ultimul deceniu, cu rezultate mulțumitoare, cum se poate convinge oricine își va lua osteneala să cerceteze încheierile de fine de an spre a le compara cu ale

băncilor minoritare, a căror situație financiară a progresat considerabil și se prezintă în timpul de față în vădită superioritate față de cele românești, după cum rezultă din tabloul statistic publicat la pagina 64 a broșurii „Problema asanării datoriei agricole în lumina discuțiilor și deciziunilor documentare din adunarea băncilor românești din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș (Cluj 1932).

Tabloul acesta arată că în teritoriul ciscarpatin sunt 156 bănci românești față de 290 bănci minoritare, dispunând acestea din urmă de 3.895.398.000 Lei capital social și rezerve de 11.460.605.000 Lei depuneri, câtă vreme cele românești au numai 1.163.260.000 Lei capital și rezerve, iar depuneri numai de 2.647.867.000 Lei.

De dorit ar fi fost, să completeze autorii acestei broșuri de propagandă tabloul statistic și cu datele privitoare la distribuirea beneficiului net, îndeosebi la sumele dăruite pentru scopuri culturale-filantropice.

Această completare era cu atât mai necesară, cu cât putea aduce un argument de valoare hotărâtoare în sprijinul tendinței urmărite prin publicațiunea menită a demonstra, că băncile românești, din Transilvania merită să fie împărțite, prin dispozițiile proiectatei conversiuni a datoriei agricole, de un tratament special.

Acest merit și l-au asigurat mai ales prin latura altruistă a organizării și activității lor constructive în domeniul culturii populare. Nu este decât echitabil să și-l revendice stăruind ca și legislația patriei întregite să-l respecte.

Acest articol a fost apreciat deosebit de elogios în publicistica din capitală. În numărul din 20 Martie al „Universului“ un colaborator, care semnează H. I., scriind despre „admirabilul articol semnat de părintele Lupaș“, spune că „au rămas în mintea tuturor impresionantele cuvinte, în care părintele Lupaș descria minunatul rol jucat de instituțiile de credit ale Românilor ardeleni, încă din vremea stăpânirii maghiare, rol pus în evidență chiar de mărturiile înspăimântate ale conducătorilor nației maghiare, cari vedeau în băncile Românilor transcarpatini adevărate citadele de rezistență și de afirmare în dârza lor luptă națională“.

Adunarea generală ordinară a băncii „Albina“, Sibiu.

Joia trecută, la 31 Martie a. c., s'a ținut adunarea generală ordinară a băncii „Albina“, Sibiu.

A decurs în perfectă ordine și au luat parte la ea 62 de acționari, reprezentând 78.551 acțiuni cu 2351 de voturi.

Adunarea generală a fost prezidată de dl Dr. Ilie Beu, președintele Consiliului de administrație, asistat de domnii Ioan Rebege și Dr. Mihai Veliciu,

ca notari și de domnii Ioan Teodor Moldovan și Romul Simu ca scrutinători la alegeri și verificatori ai procesului verbal.

După cuvântul de deschidere al președintelui, asupra căruia vom reveni în numărul nostru viitor, pentru constatările judicioase, ce cuprinde cu privire la situația actuală a băncii, adunarea generală a luat la cunoștință, fără nici o discuție, raportul prezentat de Consiliul de administrație asupra exercițiului expirat; a aprobat bilanțul încheiat cu 31 Decembrie 1931 cu active totale de Lei 1,663,493.469— și cu un beneficiu net destinat spre distribuire de Lei 13,701.367— și a dat descărcare atât Consiliului de administrație, cât și Consiliului de censori pentru gestiunea lor, pe anul expirat.

Beneficiul net de Lei 14,701.367— s'a hotărât a se distribui, conform propunerii Consiliului de administrație, în modul următor:

8% dividend acționarilor, în conformitate cu § 58 al statulelor după capitalul social de . . . Lei 100.000.000— =	8.000.000—
Fondului general de rezervă . . . Lei	701.367—
3% fondului de pensuni al funcționarilor „	150.000—
8% tantiemă membrilor Cons. de adm. „	400.000—
1 ¹ / ₄ % tantiemă Comitetului de censori „	62.500—
3 ¹ / ₄ % directorilor institutului „	162.500—
17% tantiemă funcționarilor . . . „	850.000—
Pt. scopuri culturale și de binefacere „	250.000—
Funcționarilor și angajaților, fără drept de pensune, precum și servitorilor „	150.000—

Restul de Lei 2.975.000— s'a decis să fie reportat în contul beneficiului anului viitor.

Dividenda s'a fixat astfel cu Lei 40— de cupon și după detragerea impozitului de 17·20%, acționarii vor primi netto Lei 33— de cupon.

Fixarea termenului pentru plata dividendei și a tantiemelor s'a încredințat Consiliului de administrație, care se va orienta la efectuarea plăților, după situația casieriei.

Asemenea s'a încredințat Consiliului de administrație distribuirea sumei de Lei 250.000— destinată pentru scopuri culturale și de binefaceri și fixarea termenelor de plată a acestor sume.

Prin distribuirea beneficiului net, în felul de mai sus, au sporit fondurile de rezervă la Lei 88,321.103— și fondul de pensune . . . Lei 22.337.802—

După fixarea prețului jetoanelor, pentru anul curent cu Lei 200— pentru ședință, s'a procedat la completarea a două locuri în Consiliul de administrație, devenite vacante, prin expirarea mandatului și la alegerea pe trei ani a întreg Comitetului de censori, a căruia mandat asemenea a expirat la această adunare generală.

Au fost realeși în Consiliul de administrație pe șase ani Domnii:

Dr. Vasile Bologa, director de liceu în pensie, Sibiu și *Dr. Ioan Lupaș*, prof. Universitar, fost ministru Cluj; iar membrii în Comitetul de censori, pe trei ani au fost realeși domnii: *Dr. Ioan Bunea*, directorul Liceului „Gh. Lazăr“, Sibiu. *Dr. Nicolae Schiau*, avocat, Sibiu și aleși ca membrii noului domnii: *Emilian Cioran*, protopop, Sibiu, *Matei C. Jiga*, director la Banca „Furnica“, Făgăraș și *Dr. Gheorghe Proca*, Consilier arhiepiscopesc, Sibiu.

CRONICA

Pentru „Bursa“ și pentru alții. Revista „Bursa“ din București în No. 1427 din 27 Martie a. e., publică la rubrica „Un portret pe săptămână“ un articol elogios despre valorosul senator maghiar dl Dr. Elemer Gyárfás, președintele Sindicatului Băncilor Ardelene *ungurești*. Iscălim și coroborăm elogiile pentru meritele ce dl Gyárfás are în viața economică din Ardeal la institutele financiare și întreprinderile industriale *maghiare*.

Trebuie însă să facem o rectificare asupra unor informațiuni greșite din acest articol referitor la organizarea bancară din Ardeal, — greșală ce dealtcum este constant repetată mai în toate organele de publicitate din capitală. Aceasta greșală dă dovadă că o parte din presa noastră din Capitală, chiar și cea de specialitate, nu cunoște, așa cum ar trebui, instituțiile economice din Ardeal și organizarea lor.

Sindicatul Băncilor Ardelene *maghiare* (acest cuvânt se omite în permanență) n'a cuprins nici când băncile românești sau alte bănci decât cele *maghiare* din Ardeal.

Prima organizare profesională în fosta Ungarie a fost asociațiunea noastră „Solidaritatea“, în cadrele acestei organizări sunt și azi băncile românești din Ardeal și Banat. „Solidaritatea“ a luat ființă în anul 1907 în urma inițiativei mult regretatului Dr. C. Diaconovich. După înființarea asociațiunii noastre s'au creiat organizații similare în Budapesta pentru băncile *maghiare* (nici din această organi-

zare băncile românești sau săsești n'au făcut parte decât 2—3 mai mari), — apoi Revisions verband-ul băncilor săsești — și în urmă de tot Sindicatul băncilor *maghiare* din Ardeal, — organizație, ce a luat ființă abia de 4—5 ani.

„SPERANȚA“

Inst. de credit și econ., soc. acționară, Prundul Bârgăului.

Bilanțul încheiat la 31 Decembrie 1931.

Activ: Cassa numerar Lei 31.041; Escont Lei 3,361.626; Imprumuturi ipotecare Lei 25.475; Imprumuturi în cont-curent Lei 246.956; Efecte proprii Lei 16.400; Garanții statutare Lei 14.110; Mobilier Lei 1; Creanțe dubioase Lei 71.965; Pierdere Lei 97,493·82.

Total activ Lei 3,865.068·43.

Pasiv: Capital acționar Lei 1,000.000; Fond general de rezervă Lei 124.080·19; Fond pentru diferență de curs la efecte Lei 17.808; Fond pentru creanțe dubioase Lei 151.965; Fond pentru ajutorarea funcționarilor Lei 2.470; Fond iubilar Lei 1.346; Fond de ajutorare Dr. Nic. Hângănuțu Lei 4.158; Fond de ajutor I. Dologa Lei 4.158; Dep. spre fructificare Lei 2,356,600·24; Creditorii în cont-curent Lei 1.040; Dividend neridicată Lei 7.268; Garanții Lei 14.110; Impozite datorate Lei 14.345; Remunerație Lei 3.250; Depozite libere Lei 134.528; Interese transitorii Lei 27.942.

Total pasiv Lei 3,865.068·43.

Consiliul de administrație.

Banca „Corvineana“, s. a. Hunedoara.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Convocare

În sensul §-lui 19 din statute, domnii acționari ai institutului de credit și economii „CORVINEANA“, societate pe acții în Hunedoara, sunt convocați la

XXXVI-a adunare generală ordinară

care se va ține în localul institutului din Hunedoara, la 10 Aprilie 1932, la orele 3 p. m. cu următoarea

Ordine de zi:

1. Alegerea președintelui, conform §-lui 23 din statute;
2. Darea de seamă a Consiliului de Administrație și raportul Censorilor, aprobarea bilanțului pe anul 1931, întrebuințarea beneficiului net și darea absolutului;
3. Întregirea Consiliului de administrație;
4. Întregirea comitetului de censored;
5. Eventuale propuneri, ivite în cadrul §-ului 28 din statute.

Acționarii, cari doresc a lua parte la adunarea generală, sunt rugați a-și depune, în înțelesul §-lui 20 din statute, la cassa institutului acțiunile și eventual documentele de plenipotență, cel mult până la 9 Aprilie 1932, la orele 12. Dacă la adunarea generală n'ar participa acționari în numărul recerut de statute, se va ține adunarea generală, la 17 Aprilie 1932, la orele 15, în localul institutului, când fără privire la numărul acționarilor prezenți și al acțiunilor reprezentate, se vor aduce concluze valide.

Hunedoara, la 18 Martie 1932.

Consiliul de administrație.

Banca „Corvineana“, s. a. Hunedoara.

Activ.		Contul Bilanț la 31 Decembrie 1931.		Pasiv.	
		Lei	b.		
Cassa		325.311	—	Capital	6.000.000
Secont		42.010.770	—	Fond general de rezervă	1.935.026
Imobile	proprie	1	—	Fond de rez. pt. creanțe dub.	1.300.000
	de vânzare	1.374.999	—	Fond de pensii	921.510
Efecte publice și acțiuni		386.920	—	Fondul „Petru Șinea“	14.600
Garanții		25.000	—	Depuneri spre fructificare	16.736.686 ⁸⁴
Conturi curente și diverse conturi debitoare		138.150	—	Depozit de cassa	442.809 ⁸⁵
Mobilier		2	—	Reescont	13.359.050
				Interese transitoare anticipate	2.121.120 ³¹
				Diverse conturi creditoare	457.557
				Profit curat	975.703
		44.261.063	—		44.261.063

Eșite		Contul Profit și Pierderi		Intrate	
		Lei	b.		
<i>Interese:</i>				Dobânzi	6.332.122 ⁹²
după depuneri	1.418.160 ⁷²				
de reescont	1.494.429				
fondului de rezervă	74.424 ²⁰				
fondului de pensii	52.216				
fondului „Petru Șinea“	400				
de cont curent	232.177	3.271.806	92		
<i>Spese:</i>					
registre, imprimate, lemne etc.	171.806				
salare	765.900				
relut de cartier	18.664	956.371	—		
<i>Contribuție:</i>					
directă, comunală și după interesele de depuneri	1.128.242				
Profit curat	975.703				
		6.332.122	92		6.332.122 ⁹²

Hunedoara, la 31 Decembrie 1931.

Director executiv: ss. **Bejan** exp. contabil.

Pentru contabilitate: ss. **Crăciun** exp. cont.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. **Dr. Popoviciu**, președinte. ss. **Chirea**. ss. **Pr. George Turcean**. ss. **Miron Glodean**.
 ss. **Nicolae Albu**. ss. **Dr. Măreș**. ss. **Ioan Trif**.

Subsemnatul comitet de cenzori am examinat conturile de mai sus și le-am găsit în deplină ordine și exacte:

Hunedoara, la 18 Martie 1932.

CONSILIUL DE CENSORI:

ss. **Dr. Leșnican**, președinte. ss. **Teodor Murgău**. ss. **Protopop Dr. Vasile Oană**.

Raportul comitetului de cenzori.

Onorată adunare generală.

Cu onoare vă facem cunoscut, că am examinat Bilanțul și Contul de profit și Pierdere ce Vi s'au prezentat de Consiliul de administrație pe exercițiul 1931 și le-am aflat exacte și în consonanță cu registrele societății în cursul anului 1931 am verificat în mai multe rânduri situația operațiunilor și de fiecare dată ne-am convins despre administrația corectă a societății.

În urma acestor constatări, Vă rugăm.

a) să aprobați Bilanțul și Contul Profit și Pierdere, încheiate cu 31 Decembrie 1931.

b) să aprobați împărțirea profitului de Lei 975.703 conform propunerii Consiliului de administrație cu care ne identificăm.

c) să dați pentru gestiunea anului 1931 atât Consiliului de administrație, cât și subsemnatului Comitet, descărcarea cuvenită.

Hunedoara, la 18 Martie 1932.

COMITETUL DE CENSORI:

ss. **Dr. Leșnican**, președinte. ss. **Teodor Murgău**. ss. **Protopop Dr. Vasile Oană**.

Banca Caraș-Severinului, s. a., Lugoj.

Convocare.

Doșnii acționari ai societății Banca Caraș-Severinului s. a. Lugoj, sunt invitați la a

V-a adunare generală ordinară

ce se va ține în Lugoj, strada Nedeleu Nr. 3 la 10 Aprilie 1932 orele 17.

Intrucât la data de mai sus nu se va întruni numărul de acțiuni, prevăzut de statute, adunarea generală va avea loc la 17 Aprilie 1932 în acelaș loc, la aceeași oră și cu aceeași ordine de zi, fără considerare la numărul acționarilor prezenți.

Ordinea de zi:

1. Constituirea ;
2. Raportul Consiliului de administrație, Raportul cenzorilor și Bilanțul anului 1931 ;
3. Aprobarea bilanțului și darea absolutului ;
4. Distribuirea profitului net ;
5. Eventuale propuneri.

L u g o j, la 15 Februarie 1932.

Consiliul de administrație.

Contul Bilanț la 31 Decembrie 1931.

Active.			Pasive.		
	Lei	b.			
Numerar și disponibil la B. N. R.	322.878	—	Capital social	3.250.000	—
Cambii	10.879.450	—	Fond general de rezervă	400.000	—
Conturi-curente	394.770	—	Rezerve pt. eventuale dubioase	360.000	—
Diverși debitori	133.428	—	Fond de pensuni	57.505	—
Mobiliar	1	—	Depuneri	3.621.696	—
			Reescont	2.967.250	—
			Dividende neridicate	26.840	—
			Diverși creditori	187.965	—
			Interese transitorii	420.325	—
			Profit net	438.946	—
	11.730.527	—		11.730.527	—

Contul Profit și Pierdere la 31 Decembrie 1931.

Cheltueli.			Venituri.		
	Lei	b.			
Salarii, chirie, impozite și diverse spese	589.253	—	Venit reportat din anul 1930	12.045	—
Dobânzi și comisioane plătite	661.070	—	Dobânzi și comisioane încasate	1.677.224	—
Profit net	438.946	—			
	1.689.269	—		1.689.269	—

L u g o j, la 31 Decembrie 1931.

ss. Nicolae Tureu, director, expert-contabil.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. Dr. P. Nemoianu, președinte.

ss. Dr. Vasile Lohan, vice-președinte.

ss. Romulus Boldea.

ss. Dr. Fabius Ghelejan.

ss. Dr. Oct. Daminescu.

ss. Dr. Iosif Nemoianu.

COMITETUL DE CENSORI:

Subsemnatul comitet de cenzori am examinat conturile Bilanț și Profit & Pierdere de mai sus și le-am aflat exacte și în consonanță cu registrele societății.

L u g o j, la 16 Martie 1932.

ss. Traian Milea, președiate, expert-contabil.

ss. Ioachim Jumanca.

ss. Victor Hoban.

ss. Gheorghe Ieremia.